
ΟΙ ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ
ΤΑΡΤΕΣ ΚΑΙ ΜΥΣΤΗΡΙΑ
ΑΛΕΞΑΝΤΡΑ ΜΠΕΝΕΝΤΙΚΤ
ΨΥΧΟΓΙΟΣ

ΣΕΙΡΑ: ΜΙΚΡΗ ΠΥΞΙΔΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Οι ντετέκτιβ των Χριστουγέννων – Τάρτες και μυστήρια**
ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: The Merry Christmas Murders
Από τις Εκδόσεις Simon & Schuster UK Ltd, Λονδίνο 2025
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Alexandra Benedict
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Flavia Sorrentino
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Τατιάνα Σταυρουλάκη
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Γιούλικα Σαμαρά
ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Σαβίνα Χριστοπούλου
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Βάσω Βύρρα

© Κειμένου: Alexandra Benedict, 2025
© Εικονογράφησης: Flavia Sorrentino, 2025
Published by arrangement with Simon & Schuster UK Ltd
1st Floor, 222 Gray's Inn Road, London, WC1X 8HB
A Paramount Company
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2026

Πρώτη έκδοση: Οκτώβριος 2026

ISBN 978-618-01-6608-8

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου. Επίσης απαγορεύεται η οποιαδήποτε αναπαραγωγή όλου ή μέρους του βιβλίου για σκοπούς εκπαίδευσης σε συστήματα ή τεχνολογία τεχνητής νοημοσύνης. Το έργο αυτό προστατεύεται και προφυλάσσεται από διαδικασίες TDM-Διαχείρισης Δεδομένων Δοκιμών [Άρθρο 4(3) Οδηγία (EU) 2019/790].

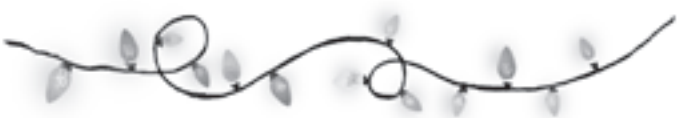
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε. | **PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.**
Από το 1979 | *Since 1979*
Έδρα: | Head Office:
Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση | 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece
Βιβλιοπωλείο: | Bookstore:
Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα | 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece
Τηλ.: 2102804800 | Tel.: 2102804800

e-mail: info@psichogios.gr
psichogios.gr

ΑΛΕΞΑΝΤΡΑ ΜΠΕΝΕΝΤΙΚΤ

Οι Ντετεκτιβ των Χριστουγέννων

ΤΑΡΤΕΣ ΚΑΙ ΜΥΣΤΗΡΙΑ

Μετάφραση: Τατιάνα Σταυρουλάκη

© Κειμένου: Alexandra Benedict, 2025 / © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2026

Αφιερώνεται στα νευροδιαφορετικά
παιδιά όλου του κόσμου

© Κειμένου: Alexandra Benedict, 2025 / © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2026

ΓΡΙΦΟΙ

Υπάρχουν γρίφοι κρυμμένοι μέσα στις σελίδες αυτού του βιβλίου. Μην ανησυχείτε αν δεν σας αρέσουν οι γρίφοι ή αν δεν έχετε όρεξη να παίξετε καθώς διαβάζετε – πρόκειται για ένα επιπλέον δωράκι. Οι απαντήσεις βρίσκονται στο τέλος του βιβλίου.

ΓΡΙΦΟΣ 1

Στην αρχική σελίδα κάθε κεφαλαίου υπάρχει ένα γράμμα ζωγραφισμένο μέσα σε μια τάρτα με γέμιση φρούτων. Συγκεντρώστε όλα τα γράμματα και ανακατατάξτε τα ώστε να ανακαλύψετε τον τίτλο μιας αγαπημένης χριστουγεννιάτικης ταινίας.

ΓΡΙΦΟΣ 2

Τα έντονα πρώτα γράμματα δεκατεσσάρων από τα είκοσι

© Κειμένου: Alexandra Benedict, 2025 / © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2026

τρία κεφάλαια του βιβλίου, εάν τα ανακατατάξετε, σχηματίζουν την ονομασία ενός αγαπημένου χριστουγεννιάτικου (και όχι μόνο) γλυκού.

ΓΡΙΦΟΣ 3

Σχεδιάστε έναν τετράγωνο πίνακα με 6 γραμμές και 6 στήλες και αντιγράψτε σε αυτόν τις παρακάτω ομάδες γραμμάτων (και το θαυμαστικό). Καταχωρίστε τα γράμματα της πρώτης ομάδας από πάνω προς τα κάτω στην πρώτη στήλη, τα γράμματα της δεύτερης ομάδας στη δεύτερη στήλη και ούτω καθεξής. Όταν συμπληρωθεί ο πίνακας, διαβάστε τον οριζόντια από τα αριστερά προς τα δεξιά και θα σας αποκαλυφθεί ένα μήνυμα!

Ε Ι Α Ε Ρ Γ
Υ Ν Σ Λ Ι Ε
Χ Α Ε Ε Σ Ν
Ο Π Ι Ι Τ Ν
Μ Ε Σ Α Ο Α
Α Ρ Τ Χ Υ !

© Κειμένου: Alexandra Benedict, 2025 / © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2026

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

10 Δεκεμβρίου

Η Μπρουκ Πάρκιν πάγωσε στην είσοδο του καινούργιου σχολείου της, αλλά όχι εξαιτίας του χειμωνιάτικου κρύου. Η σιδερένια πύλη υψωνόταν απειλητική μέσα στην πυκνή, βαριά συννεφιά. Ο ουρανός είχε το ίδιο βυσσινί χρώμα με την προηγούμενη στολή της, ξυπνώντας μνήμες από το παλιό της σχολείο. Κι αν ήταν τα ίδια κι εδώ; Κι αν δεν κατάφερνε να ανήκει πουθενά, όπου κι αν πήγαινε;

«Δεν μπορώ». Η Μπρουκ ήθελε να γλιτώσει, τόσο από τις μνήμες όσο και από το Γυμνάσιο Γουντ Ντιν. Ο Μπόι, το μεγαλόσωμο, εκπαιδευμένο γκόλντεν ριτρίβερ συναισθηματικής υποστήριξης που συνόδευε την Μπρουκ,

© Κειμένου: Alexandra Benedict, 2025 / © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2026

έγειρε το κεφάλι του στο πόδι της. «Δεν αντέχω. Να ξανάρθουμε αύριο;»

«Αυτό είπες κι εχθές, αγάπη μου», της υπενθύμισε ήπια η μαμά της η Σάντι. «Αν γυρίσουμε στο σπίτι τώρα, θα λες το ίδιο κάθε φορά».

Ήταν αλήθεια, εκτός από τον όρο «σπίτι». Η Μπρουκ δεν μπορούσε να φανταστεί πως θα ένιωθε ποτέ «σπίτι» το καινούργιο τους διαμέρισμα σ' εκείνη την καινούργια πόλη. Όχι ότι θα το έλεγε στη μαμά της, γιατί θα τη στενοχωρούσε – που ήταν ήδη στενοχωρημένη που άφησε τον μπαμπά.

«Δεν έχει νόημα να ξεκινήσω τώρα», επέμεινε η Μπρουκ, ψάχνοντας απεγνωσμένα μια δικαιολογία για να φύγουν. «Απομένουν μόνο δύο εβδομάδες μέχρι το τέλος του τριμήνου. Καλύτερα να ξεκινήσω μια και καλή τον Ιανουάριο. Νέα χρονιά, νέο σχολείο». Στο μυαλό της ζήτησε συγγνώμη από τον μελλοντικό εαυτό της.

«Α, μα είναι οι δύο καλύτερες εβδομάδες του χρόνου! Σχεδόν καθόλου διάβασμα, πολλά πάρτι και–»

Η Μπρουκ δίπλωσε τα χέρια της. «Μαμά. Πιστεύεις πραγματικά ότι όλα αυτά θα μου αρέσουν; Θυμάσαι τι έγινε στο τελευταίο πάρτι που πήγα;»

«Όμως», απάντησε η μαμά της, «*όντως* αγαπάς τα Χριστούγεννα, Μπρουκ. Δεν θα το αρνηθείς αυτό».

Ανήμπορη να καταρρίψει το επιχείρημα, η Μπρουκ δεν είπε τίποτα. Τα Χριστούγεννα ήταν σαν την πρώτη γουλιά ζεστής σοκολάτας μια χειμωνιάτικη μέρα, με τη μαγεία των ζαχαρωτών σε πρωταγωνιστικό ρόλο.

© Κειμένου: Alexandra Benedict, 2025 / © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2026

«Και κοίτα!» Η μαμά έδειξε μέσα στο κτίριο. Κάποιος ανεβασμένος σε μια φορητή σκάλα τοποθετούσε μια γιορτινή γιρλάντα πάνω από τις φωτισμένες πόρτες. «Έχουν ξεκινήσει τους στολισμούς».

«Ξέρω τι κάνεις», απάντησε η Μπρουκ. Δεν μπορούσε να αντισταθεί στις χριστουγεννιάτικες διακοσμήσεις και η μαμά της το γνώριζε πολύ καλά. «Και δεν θα πετύχει».

«Γιατί να μην μπούμε μέσα και να ρίξουμε μια ματιά;» πρότεινε ακάθεκτη η μαμά της. «Θα δούμε απλώς τον χώρο και θα συναντήσουμε τον διευθυντή».

Απλώς, σκέφτηκε η Μπρουκ. *Σαν να λέμε ότι* απλώς *θα πάμε βόλτα με έναν βρικόλακα που δεν έχει τραφεί επί δύο εβδομάδες.*

«Κι αν πραγματικά δεν νιώθεις έτοιμη να ξεκινήσεις αυτό το τρίμηνο, τουλάχιστον θα κάνουμε την εγγραφή για τον Ιανουάριο. Άλλωστε–» η φωνή της μαμάς πρόδωσε μια αδιόρατη νότα απελπισίας – «όλοι νιώθουν πεταλούδες στο στομάχι όταν πηγαίνουν σε καινούργιο σχολείο».

«Δεν είναι πεταλούδες», διαφώνησε η Μπρουκ δείχνοντας το στομάχι της, που είχε γίνει κόμπος. «Είναι μπουλντόζες».

Καθώς η μαμά ετοιμαζόταν να προχωρήσει προς την είσοδο, η Μπρουκ άρπαξε το χέρι της. Στη σκέψη ότι θα έμπαιναν μέσα, αισθανόταν να της κόβεται η ανάσα. Προσπάθησε να ηρεμήσει φέρνοντας στο μυαλό της τον επιστημονικό, λατινικό όρο για τις πεταλούδες (*papiliones,* ή *lepidoptera*, αν συμπεριλάμβανε και το είδος της νυχτοπεταλούδας). Δοκίμασε επίσης να το προφέρει ανάποδα

© Κειμένου: Alexandra Benedict, 2025 / © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2026

στο μυαλό της (*senoilipap*). Και να θυμηθεί διάφορες πληροφορίες, όπως ότι η πεταλούδα «Κόκκινος Ναύαρχος» (επιστημονικά, *Vanessa atalanta*), που κάποτε την έλεγαν και «Κόκκινη Θαυμαστή», επιβιώνει τους χειμώνες στη Μεγάλη Βρετανία μπαίνοντας σε κατάσταση λήθαργου, γεγονός όντως θαυμαστό.

Η Μπρουκ θα ήθελε να τη μιμηθεί ακριβώς τώρα: να κατεβάσει ρολά και να αποφύγει τα πάντα. Την είχε πιάσει ταχυκαρδία, η ανάσα της έτρεμε σαν νυχτοπεταλούδα που πετάριζε γύρω από το φως. Η όρασή της θάμπωσε κι έτσι η Μπρουκ αναγκάστηκε να πιαστεί από το παγωμένο κιγκλίδωμα. Κόκκοι σκουριάς κόλλησαν στα χέρια της.

Ο Μπόι σήκωσε την αριστερή του πατούσα – ήταν η ένδειξη πως η Μπρουκ θα πάθαινε άμεσα κρίση πανικού.

«Αχ, αγάπη μου». Η φωνή της μαμάς ράγισε σαν σπασμένο γυαλί. «Ώρα για τις αναπνοές σου».

Γονατίζοντας, η Μπρουκ τύλιξε τα χέρια της γύρω από τον Μπόι και έθαψε το πρόσωπό της στο ζεστό, μεταξένιο τρίχωμά του. Φουσκώνοντας την κοιλιά της με βαθιές εισπνοές, ψηλάφισε με το αριστερό της χέρι το χρυσό βραχιόλι που φορούσε στο δεξί, και καθώς το γύριζε ξανά και ξανά ψιθύρισε: «*Μπορώ* να το καταφέρω. *Μπορώ* να το καταφέρω. *Πρέπει* να το καταφέρω. Για τη μαμά».

Όταν ο παλμός της και η ανάσα της ηρέμησαν, η Μπρουκ στάθηκε όρθια και για πρώτη φορά προχώρησε, με κάπως τρεμάμενα βήματα, μέχρι την κεντρική πύλη του γυμνασίου. Παίρνοντας άλλη μια βαθιά εισπνοή, πάτησε

© Κειμένου: Alexandra Benedict, 2025 / © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2026

το κουδούνι. Εδώ ξεκινούσε το επόμενο κεφάλαιο της νέας της ζωής. Έλπιζε μονάχα να είχε καλό τέλος.

Το θυροτηλέφωνο κροτάλισε, ακούστηκε ένα *κλικ*, και η πόρτα άνοιξε.

Κρατώντας σφιχτά το χέρι της μαμάς της και το λουρί του Μπόι, η Μπρουκ μπήκε στον χώρο υποδοχής. Στη μία πλευρά βρισκόταν ένας μακρύς πάγκος με έναν υπολογιστή και αρκετές οθόνες. Στην άλλη, ένας κόκκινος καναπές και μερικές καρέκλες. Αφίσες και ανακοινώσεις κάλυπταν τους τοίχους, που ήταν βαμμένοι στην πράσινη απόχρωση του φασκόμηλου. Ταινίες φωτισμού διακοσμούσαν τον χώρο, αλλά η Μπρουκ τις έβλεπε σαν φίδια που την αγριοκοίταζαν και την απειλούσαν. Ανοιγόκλεισε δυνατά τα μάτια της.

«Έχω ενημερώσει τον διευθυντή ότι ήρθατε», ακούστηκε μια χαμηλή φωνή πίσω από τον πάγκο. «Δεν θα αργήσει». Μια στρογγυλή γυναίκα με κόκκινα μαλλιά αναδύθηκε πίσω από το γραφείο της υποδοχής, κρατώντας ένα μεγάλο χρυσαφί αστέρι πάνω από το κεφάλι της σαν να είχε κερδίσει βραβείο. «Το ήξερα ότι κάπου εδώ ήταν». Αμέσως έσκυψε ξανά, ξεστόμισε μια βρισιά και εμφανίστηκε στην άλλη πλευρά του πάγκου, σέρνοντας πίσω της ένα ταλαιπωρημένο, ψεύτικο χριστουγεννιάτικο δέντρο.

Όσο το δέντρο συνερχόταν σε μια γωνιά με το αστέρι στερεωμένο στραβά στην κορυφή του, η γυναίκα πλησίασε με μεγάλες δρασκελιές και έσφιξε δυνατά το χέρι της μαμάς. «Είμαι η κυρία Τόντλινγκ. Υπάλληλος υποδοχής. Μπορείτε να υπογράψετε, παρακαλώ;» Έδειξε ένα μεγάλο

© Κειμένου: Alexandra Benedict, 2025 / © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2026

δελτίο επισκεπτών πάνω στον πάγκο. Η μαμά πήγε και υπέγραψε. Η κυρία Τόντλινγκ δίπλωσε τα χέρια της κι έριξε μια άγρια, παγερή ματιά γύρω της, σαν να ετοιμαζόταν για την απόκρουση κάποιου εισβολέα.

Ύστερα χαμογέλασε πλατιά στην Μπρουκ, η οποία εκείνη τη στιγμή έριχνε πίσω τη μεγάλη κουκούλα της. «Μου αρέσει το στιλ σου», δήλωσε η κυρία Τόντλινγκ. «Τα μαλλιά σου μου θυμίζουν τη Λουίζ Μπρουκς, την αγαπημένη μου ηθοποιό του βωβού κινηματογράφου. Το καρέ της ήταν κοντό, ολόισιο και μαύρο, ακριβώς όπως το δικό σου».

Αμήχανη που είχε βρεθεί στο επίκεντρο της προσοχής, η Μπρουκ τράβηξε δυνατά την κουκούλα καλύπτοντας ξανά το κεφάλι της.

Η ματιά της κυρίας Τόντλινγκ στράφηκε στον Μπόι. «Κι αυτός σίγουρα είναι ο Μπόι!»

Ο Μπόι κάθισε στα πίσω πόδια και σήκωσε τη δεξιά του πατούσα για να χαιρετήσει. Είχε βγάλει και τη γλώσσα του έξω, αλλά αυτό για τα σκυλιά δεν θεωρείται αγένεια.

«Τι καλός που είσαι!» αναφώνησε η κυρία Τόντλινγκ. Γυρνώντας στην Μπρουκ, πρόσθεσε ψιθυριστά: «Είχαμε μεγάλη αναστάτωση εξαιτίας του στον Σύλλογο Γονέων και Καθηγητών. Ορισμένα άτομα–» κοίταξε κλεφτά πίσω της μια πόρτα με την πινακίδα «Δόκτωρ Μπάξτεντ», «υποστήριζαν ότι δεν έπρεπε να του επιτρέψουμε την είσοδο. Χαίρομαι πολύ που όσοι ψηφίσαμε "ναι" νικήσαμε έστω και οριακά».

Α, τέλεια, σκέφτηκε η Μπρουκ, *ήδη υπάρχει κόσμος που δεν θέλει εμένα και τον Μπόι μου.*

© Κειμένου: Alexandra Benedict, 2025 / © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2026

Η πόρτα του δόκτορα Μπάξτεντ άνοιξε. Ένας πολύ ψηλός και πολύ αδύνατος φαλακρός άντρας βγήκε έξω. Έμοιαζε με θαυμαστικό που είχε χάσει την τελεία του.

«Κυρία Πάρκιν και παιδί;» φώναξε. Το κοκκινότριχο μουστάκι του, καμπυλωτό σαν πέταλο αλόγου, ήταν εξίσου κατσούφικο με το στόμα του.

Τυπικά, η Μπρουκ ήταν ακόμα παιδί, και θα ήταν μέχρι τα δεκαοκτώ (ή για πάντα, αν έκανε το χατίρι της μαμάς της: «Όσο κι αν μεγαλώσεις, θα είσαι πάντα το μωρό μου»), όμως ενοχλήθηκε. Είχε περάσει πολλά στη ζωή της, περισσότερα από ένα συνηθισμένο εντεκάχρονο.

«Παρούσα!» φώναξε η μαμά σαν να απαντούσε σε απουσιολόγιο.

«Το βλέπω». Ο δόκτωρ Μπάξτεντ δεν καταδέχτηκε να ασχοληθεί με την Μπρουκ, όμως κοίταξε επίμονα τον Μπόι μισοκλείνοντας τα μάτια του. Τα ρουθούνια του τρεμούλιασαν κι ένα επικό φτάρνισμα εκτοξεύτηκε από τη σουβλερή μύτη του, κάνοντάς τον να παραπατήσει προς τα πίσω.

Η Μπρουκ σκέπασε το στόμα της με το χέρι, αλλά τα γέλια της ξεγλίστρησαν από τα δάχτυλά της.

«Συνήθως τέτοιες ξεναγήσεις τις αναλαμβάνει η κυρία Τζάσινθ, η υποδιευθύντριά μου, αλλά προφανώς η οργάνωση της Πανσχολικής Χορωδίας είναι πιο σημαντική», δήλωσε ο Μπάξτεντ ρουφώντας τη μύτη του. Στράφηκε στην Μπρουκ κοιτάζοντας με επιδεικτική αποδοκιμασία το ξεφλουδισμένο μαύρο βερνίκι νυχιών της, το ασπρόμαυρο ριγέ κολάν της και το φαρδύ, μαύρο παλτό της με

© Κειμένου: Alexandra Benedict, 2025 / © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2026

την κουκούλα του ακόμα στο κεφάλι της. «Δεν σε πληροφόρησε κανείς να φορέσεις στολή για την επίσκεψή σου;»

«Μπα», έκανε η Μπρουκ κουνώντας το κεφάλι.

Η μαμά κινήθηκε νευρικά. «Αχ, ναι. Το έλεγε η επιστολή, αλλά το ξέχασα. Δικό μου είναι το σφάλμα, όχι της Μπρουκ».

Η Μπρουκ αισθάνθηκε ένα τσίμπημα ντροπής. Δεν της άρεσε να κάνει λάθη, ακόμα κι αν δεν ήξερε τους κανόνες. Κατέβασε την κουκούλα της, νιώθοντας σαν να κατεβάζει την πύλη ενός κάστρου. «Δεν έχουμε αποφασίσει ακόμα με βεβαιότητα ότι θα έρθω εδώ».

Ο Μπάξτεντ σήκωσε τα φρύδια του. «Ας τελειώνουμε λοιπόν, τι λέτε;» είπε βαδίζοντας καμαρωτά προς τη δίφυλλη πόρτα πίσω από τον πάγκο της υποδοχής.

Η Μπρουκ κοίταξε τη μαμά της που σχημάτιζε με τα χείλια της τη λέξη "συγγνώμη!" Μαζί, ακολούθησαν τον διευθυντή καθώς άνοιγε διάπλατα την πόρτα και τις οδηγούσε σε μια αχανή αίθουσα. Η Μπρουκ αισθάνθηκε σαν να μπήκε σε ένα πελώριο βάζο με μείγμα μπαχαρικών – τόσο έντονη ήταν η χριστουγεννιάτικη μυρωδιά που χτύπησε τη μύτη της.

«Αυτή είναι η Μεγάλη Αίθουσα», δήλωσε ο Μπάξτεντ. «Ο χώρος όπου πραγματοποιούμε πολλές από τις σχολικές μας δραστηριότητες, από το μάθημα της γυμναστικής» –έδειξε τον τοίχο αναρρίχησης και μετά μια σειρά από κατεβασμένα ρολά στη μία πλευρά– «μέχρι και τα γεύματα». Ύστερα πλησίασε μια μεγάλη εξέδρα στο πίσω μέρος της αίθουσας, πλαισιωμένη από κόκκινες κουρτί-

© Κειμένου: Alexandra Benedict, 2025 / © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2026

νες. «Και σε αυτήν εδώ τη σκηνή ανεβάζουμε παραστάσεις, όπως η εορταστική βραδιά ταλέντων στο τέλος του τριμήνου και, φυσικά, εδώ γίνεται ο Χριστουγεννιάτικος Διαγ–»

Ένα ξαφνικό «Άουτς!» ακούστηκε πίσω από τα κατεβασμένα ρολά, μαζί με έναν σαματά από μεταλλικά κατσαρολικά.

«Είναι η κυρία Φλιντ, στην κουζίνα», εξήγησε ο Μπάξτεντ σουφρώνοντας τη μύτη του σαν να είχε εντοπίσει μια δυσάρεστη οσμή και όχι το ευωδιαστό φούρνισμα των γιορτινών γλυκών.

Ακούστηκε άλλη μια κλαγγή κατσαρόλας. «Την κρέμα κανέλας!» τσίριξε η κυρία Φλιντ.

«Τελειοποιεί τη συνταγή της για τις τάρτες με γέμιση φρούτων ενόψει του Χριστουγεννιάτικου Διαγωνισμού των σχολείων της επαρχίας μας», διευκρίνισε ο Μπάξτεντ. «Οι μαθητές μας συναγωνίζονται μεταξύ τους χρησιμοποιώντας τη συνταγή της, και η καλύτερη τάρτα συμμετέχει μαζί με γιορτινά γλυκά από άλλα έξι σχολεία του Ιστ Σάσεξ στην εκδήλωση για το Χριστουγεννιάτικο Βραβείο. Ένας τοπικός επίσημος επιλέγει τον νικητή».

«Ορίστε, Μπρουκ», είπε η μαμά της. «Κάτι που σου ταιριάζει γάντι. Τρελαίνεσαι να φτιάχνεις γλυκά».

Ο δόκτωρ Μπάξτεντ κοίταξε την Μπρουκ γέρνοντας ελαφρώς το κεφάλι του σαν να υπολόγιζε την αξία κάποιας αντίκας. «Αλήθεια;»

«Είναι ένα από τα πιο αγαπητά της ενδιαφέροντα», συμπλήρωσε περήφανα η μαμά.

© Κειμένου: Alexandra Benedict, 2025 / © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2026

«*Πράγματι* μου αρέσει να ψήνω, αλλά απεχθάνομαι τις τάρτες με γέμιση φρούτων», δήλωσε η Μπρουκ.

Το πρόσωπο του δόκτορα Μπάξτεντ είχε αρχίσει να γίνεται ροζ. «Εγώ επέλεξα τις συγκεκριμένες τάρτες για να αντιπροσωπεύσουν το σχολείο μας, πρώτον επειδή τις λατρεύω και δεύτερον επειδή αποτελούν την επιτομή των Χριστουγέννων».

«Σίγουρα, αν πιστεύετε ότι τα Χριστούγεννα έχουν γεύση φάρμακου», πέταξε η Μπρουκ, ανήμπορη να συγκρατηθεί.

Φωνές και βρισιές ξέσπασαν από την κουζίνα. Ο δόκτωρ Μπάξτεντ αγριοκοίταζε πότε την Μπρουκ και πότε τα κατεβασμένα ρολά.

«Ας ελπίσουμε ότι ο κριτής θα έχει καλύτερο γευστικό αισθητήριο από σένα, δεσποινίς Πάρκιν. Ιδίως εφόσον χάσαμε πέρυσι». Το στόμα του στράβωσε σε μορφασμό κι αμέσως μετά εκτόξευσε άλλο ένα φτάρνισμα. «Αυτή τη φορά, πρέπει να βγω νικητής».

«Υποθέτω εννοείτε όλο το σχολείο, όχι μόνο εσείς», πετάχτηκε η Μπρουκ.

«Μήπως να ηρεμήσεις λίγο, αγάπη μου», ψιθύρισε η μαμά της.

«Οι λέξεις βγαίνουν μόνες τους από το στόμα μου», αποκρίθηκε η Μπρουκ. «Δεν είχα σκοπό να φανώ αγενής».

Ο Μπάξτεντ την κοίταξε βλοσυρά. «Δεν μίλησα μόνο για τον εαυτό μου. Έκανες λάθος».

Τα μάγουλα της Μπρουκ άναψαν σαν χριστουγεννιάτικα λαμπιόνια. Επανέλαβε τη συνομιλία στο μυαλό της,

© Κειμένου: Alexandra Benedict, 2025 / © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2026

ακούγοντας ξανά και ξανά την αντιπαθητική φωνή του διευθυντή. «Όχι», αποφάνθηκε. «Σίγουρα είπατε "νικητής". Έχω θαυμάσια ακουστική μνήμη».

Ο Μπάξτεντ έσκυψε απότομα σαν μολύβι που σπάζει στη μέση, μέχρι που βρέθηκε δέκα εκατοστά μακριά από το πρόσωπο της Μπρουκ. «Εάν πρόκειται να σου μάθουμε ένα μόνο πράγμα σ' ετούτο το σχολείο», γρύλισε, «αυτό θα είναι να μην αντιμιλάς στους ανωτέρους σου».

«Άρα ανησυχείτε κι εσείς ότι μπορεί να μου μάθετε μόνο ένα πράγμα», έκανε η Μπρουκ.

Ο Μπάξτεντ έδειξε τα δόντια του. «Για να σου πω, αυθαδέστατο–»

Η μαμά έβαλε προστατευτικά τα χέρια της στους ώμους της Μπρουκ. «*Πράγματι* είπατε "νικητής", δόκτορα Μπάξτεντ».

Ο Μπόι πήγε μπροστά στην Μπρουκ και σηκώθηκε στα πίσω πόδια. Η υγρή μουσούδα του πλησίασε ανησυχητικά την εξίσου υγρή μύτη του Μπάξτεντ.

Ο διευθυντής πετάχτηκε πίσω, παραπατώντας από τα απανωτά φταρνίσματα. Το άσπρο των ματιών του γέμισε κόκκινες ίνες. «Πάρτε αυτό το τέρας μακριά μου. Έχω σοβαρή αλλεργία».

«Και σοβαρή εμμονή με τη νίκη στον διαγωνισμό», πρόσθεσε η Μπρουκ.

«Μην το συνεχίζεις, αγάπη μου», την παρακάλεσε η μαμά της.

Όμως η Μπρουκ δεν τα παρατούσε εύκολα. Όταν κάτι κινούσε το ενδιαφέρον της, δεν υποχωρούσε ποτέ.

© Κειμένου: Alexandra Benedict, 2025 / © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2026

«Υπάρχει συγκεκριμένος λόγος που θέλετε να νικήσετε;»

«Κανένας απολύτως!» απάντησε θιγμένος ο Μπάξτεντ. «Οποιαδήποτε αδελφική αντιπαλότητα μεταξύ των σχολείων είναι πλέον αρχαία ιστορία».

Η Μπρουκ δεν τον πίστεψε. Κάτι κρυβόταν πίσω από τα λόγια του.

Ξαφνικά, μια πόρτα άνοιξε με πάταγο. Μια γυναίκα που φορούσε ποδιά μαγειρικής βγήκε έξαλλη από την κουζίνα και όρμησε στον διευθυντή. Με το πρόσωπό της κάτασπρο από το αλεύρι και με τις μακριές, έντονες ροζ μπούκλες που πετάγονταν από το διχτάκι στο κεφάλι της φάνταζε σαν μια φούξια εκδοχή της Μέδουσας.

«Υπάρχει κάποιο πρόβλημα, κυρία Φλιντ;» ρώτησε ο Μπάξτεντ με φωνή παγερή σαν χιονόμπαλα.

Η κυρία Φλιντ έβαλε τα χέρια στους γοφούς της. «Καθόμουν λοιπόν κι έκανα ένα διάλειμμα από τις υπερωρίες που δουλεύω για τις πολύτιμες τάρτες σας, που *τις μισώ* να ξέρετε, και *τότε* διάβασα το ηλεκτρονικό σας μήνυμα. Δεν μου αρέσει καθόλου να με απειλεί ένας τύπος που–» Σώπασε απότομα βλέποντας την Μπρουκ και τη Σάντι, σαν να μην τις είχε αντιληφθεί ως τότε.

«Γιατί απειληθήκατε;» ρώτησε ζωηρά η Μπρουκ.

«Μπρουκ! Αρκετά!» τη διέκοψε η μαμά της. Η μαμά μισούσε τις συγκρούσεις, αν και προς το τέλος της σχέσης της με τον μπαμπά δεν είχαν καταφέρει να περάσουν ούτε μία νύχτα χωρίς καβγάδες. Η Μπρουκ προτιμούσε να λέγονται όλα ξεκάθαρα. Κάπως σαν τη χριστουγεννιάτικη διακόσμηση: καλύτερα μια υπερπαραγωγή από γιρλά-

© Κειμένου: Alexandra Benedict, 2025 / © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2026

ντες και φωτάκια και όλα τα στολίδια έξω από τα κουτιά, παρά να αφήνουμε μερικά σκονισμένα και παραπονεμένα στη σοφίτα.

«Α, δεν εννοούσα τίποτα», είπε η κυρία Φλιντ. «Είναι από τα αστειάκια που κάνουμε εγώ κι ο διευθυντής». Όμως το προσποιητό χαμόγελό της δεν συμφωνούσε με το βλέμμα της.

«Μήπως να συζητήσουμε το όλο θέμα κάποια άλλη φορά;» πρότεινε ο Μπάξτεντ, καθόλου φιλικά.

«Θα το συζητήσουμε σίγουρα», δήλωσε η κυρία Φλιντ. «Αν νομίζετε ότι θα είστε εδώ για πολύ ακόμα», πρόσθεσε μέσα από τα δόντια της.

Ο Μπάξτεντ δάγκωσε τα χείλια του καθώς η μαγείρισσα επέστρεφε με φούρια στην κουζίνα της μουρμουρίζοντας σε όλη τη διαδρομή. Η Μπρουκ δεν είχε δει ποτέ στη ζωή της καθηγητή τόσο τρομοκρατημένο.

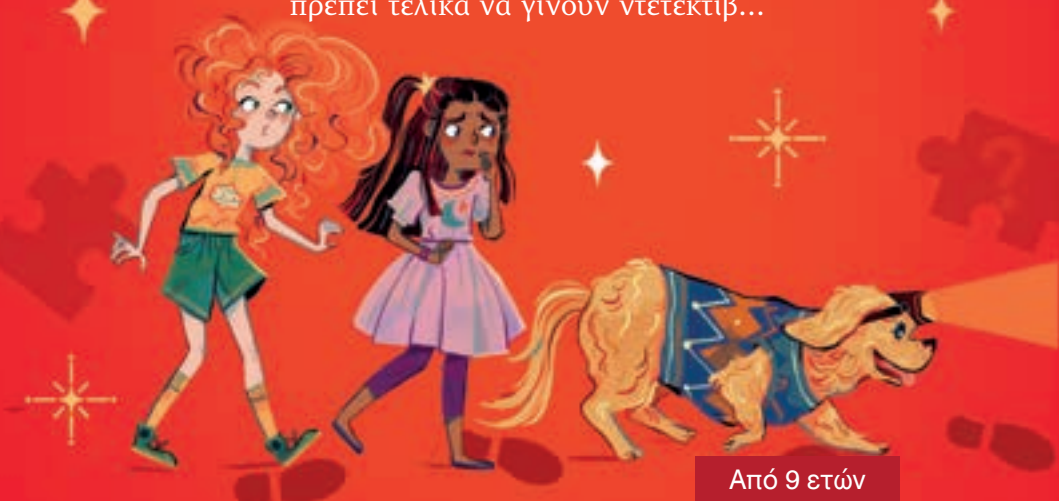
© Κειμένου: Alexandra Benedict, 2025 / © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2026

ΕΝΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ
ΟΛΟ ΓΛΥΚΑ.

Γιατί ο κύριος Μπράουνινγκ και η κυρία Τζάσινθ επιμένουν τόσο πολύ να γίνει το πάρτι των Χριστουγέννων; Ιδίως όταν δύο άνθρωποι έχουν πεθάνει από τάρτα. Άραγε υπάρχει κάποια βαθύτερη, πιο σκοτεινή αιτία; Γιατί θέλουν απεγνωσμένα να κερδίσουν το έπαθλο; Και επίσης, αν ένας από τους δύο είναι ο δολοφόνος, θα χτυπήσει ξανά;

Όταν η Μπρουκ Πάρκιν γράφεται σε ένα νέο σχολείο, σίγουρα δεν περιμένει ότι θα έρθει αντιμέτωπη με έναν φόνο ήδη από την πρώτη της μέρα. Σύντομα προκύπτει και δεύτερο θύμα, οπότε η Μπρουκ με την παρέα της πρέπει τελικά να γίνουν ντετέκτιβ...

Από 9 ετών

ISBN: 978-618-01-6608-8
ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 32204

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
psichogios.gr